

Arrest

nr. 307 248 van 27 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOUYDAINI *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2005.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 11 augustus 2021. Op 12 augustus 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 december 2022 en 1 maart 2023 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 26 april 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

Jij, [I. S.], verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben, een Pashtoun en soenniet te zijn. Je bent geboren op (...) augustus 2005 in het dorp Gurgurai in het district Haska Mena (Dehbalala) van de provincie Nangarhar. Je bent niet naar school gegaan in Afghanistan. Je onderhield jouw gezin: je deed boodschappen, zorgde voor jullie koe en werkte op de velden. Je ging een tijdje naar de madrasa (koranschool). Zeven tot acht jaar geleden is jouw vader ontvoerd door de Taliban. Zij verdachten je vader van spionage, waardoor de overheid een aanval op de Taliban kon plegen. Er vielen enkele slachtoffers te betreuren. Na het overlijden van jouw vader werd jij verantwoordelijk voor je gezin. Tien of elf dagen voor je vertrek uit Afghanistan zei Daesh dat je mee diende te gaan naar hun madrasa voor een opleiding. De eerste dag kreeg je les over de jihad en zelfmoordaanslagen, waarna je weer naar huis mocht. De tweede en derde dag kreeg je een training op een veld. Toen je weer thuis was, lichtte je jouw moeder hierover in. Zij besloot dat het te gevaarlijk was, en liet je niet meer teruggaan. Daesh kwam de volgende avond naar jullie huis op zoek naar jou. Je moeder verzoonde je dat je ziek en weg was. Daesh zei dat je terug diende te keren naar de madrasa, zo niet zouden ze je doden. Je moeder stuurde je de volgende ochtend naar je oom, waar je ongeveer zes of zeven nachten verbleef. Tijdens deze dagen veroverde de Taliban jullie regio opnieuw, waardoor je terug kon keren naar huis. Eens thuis lieten de Taliban dreigbrieven achter aan jullie woning, waarin stond dat jij je binnen vier of vijf dagen diende aan te melden omdat jouw vader een spion was. Je oom regelde een smokkelaar en jij verliet vervolgens Afghanistan, ongeveer in december 2020.

Je reisde via Pakistan, Iran, Turkije en Griekenland. Vervolgens zette je jouw reis verder via Macedonië, Servië Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk om na acht maanden in België te arriveren. Je diende er op 12 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming, één dag na jouw aankomst.

Ter ondersteuning van je verzoek om internationale bescherming legde jij 25 kopieën van medische attesten neer, alsook een kopie van een verslag van de psycholoog.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde 'protection officer', die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Wat betreft jouw gezondheidstoestand kon het CGVS echter geen bijzondere procedurele noden vaststellen. Jij legt weliswaar medische documenten neer waaruit blijkt dat jij last hebt van migraine. Je legt ook een attest van een klinisch orthopedagoog neer d.d. 05/07/2022 (zie groene map in het administratief dossier). Hierin staat genoteerd dat jouw symptomen wijzen op PTSS. Wanneer gepeild wordt naar jouw welzijn, stel je dat het goed met je gaat. Je verklaart twee pilletjes te hebben genomen voor het onderhoud. Je vertelt verder dat je nog steeds in behandeling bent. Je gaat namelijk één of twee keer per maand naar de psycholoog. Je wordt gewezen op de mogelijkheid om op eender welk moment een pauze in te roepen, alsook aan te geven indien er zich een probleem voordoet (NPOII, p.4). Op de vraag of er voor jou iets gedaan kan worden om het jou zo comfortabel mogelijk te maken, antwoord je dat alles in orde is en dat je klaar bent voor het interview (NPOII, p.5). Na de pauze geef je aan dat je op je gemak bent en dat er geen problemen zijn (NPOII, p.13). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bleek eveneens dat je zeer capabel was om te antwoorden op de vragen en niet gehinderd werd door traumatische ervaringen of een ernstige aandoening. Verder maakte jijzelf, noch je advocaat of voogd, melding van een specifieke toestand die een normale deelname aan de procedure zou verhinderen.

Overigens gaf jij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aan dat je de tolk Pashtou niet goed had begrepen, waardoor het persoonlijk onderhoud vroegtijdig werd stopgezet. Jij werd opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud, ditmaal met een andere tolk Pashtou. Jij gaf aan deze tolk goed te verstaan (NPO, p.3 & NPO, p.25-26).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient in hoofdorde te worden vastgesteld dat jij er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Allereerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verdwijning van jouw vader, en niet in het minst omwille van onlogische en vage verklaringen. Jij stelt dat je vader ongeveer zeven jaar geleden werd ontvoerd omdat hij verdacht werd van spionage door de Taliban (NPOII, p.9). Je vermoedt dat jouw vader hiervan beschuldigd werd omdat hij verdacht werd van betrokkenheid bij een aanval op de

Taliban. Je moeder vertelde je namelijk dat hij de nacht van die aanval niet thuis was, zo geef je aan. Echter kan je niet concreet zeggen om welke reden uw vader van die betrokkenheid beschuldigd werd of op welke manier hij daarmee in verband werd gebracht (NPOII, p.15). Je weet niet of jouw vader een job had of niet (NPOII, p.10), alsook antwoord je niet op de vraag of hij speciale capaciteiten had of een opleiding heeft gevolgd om überhaupt een spion te kunnen zijn (NPOII, p.15). Ook op de vraag of je vader in contact stond met de overheid, kan je niet antwoorden (NPOII, p.15). Dat jij je slechts baseert op veronderstellingen over jouw vader en niet over concrete informatie beschikt, noch de noodzaak hebt gevoeld om hierover meer informatie bij uw familie te vragen, ondermijnt de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas een eerste maal. Je stelt zelf dat, na de verdwijning van je vader, de zorg over het gezin kreeg. Indien je, als jonge adolescent, in staat werd geacht die verantwoordelijkheid op u te nemen, dan mag ook in alle redelijkheid van jou worden verwacht dat u iets meer inspanningen zou hebben geleverd om iets meer te weten te komen over het lot, minstens de achtergrond, van jouw vader. Daarenboven kan de timing van jouw vaders ontvoering weinig overtuigen. Je verklaart dat jouw vader zes maanden na de aanval op de Taliban werd meegenomen. Je kan echter niet verklaren om welke reden de Taliban zo lang zouden wachten om je vader te ontvoeren indien ze hem ervan verdachten daarbij betrokken te zijn (NPOII, p.16). Dat de Taliban een half jaar wachtten om je vader te ontvoeren, doet de wenkbrauwen fronsen. Overigens blijven jij en de rest van je gezin na deze ontvoering in het dorp wonen, tot jouw eigen problemen met de Taliban aanvingen (zie infra). Dat jouw familie het dorp niet eerder is ontvlucht, op zoek naar veiliger oorden, lijkt nogmaals te bevestigen dat jouw vader noch je familie in werkelijkheid problemen heeft gekend met de Taliban.

Voorgaande draagt bij tot de vaststelling dat er weinig geloof gehecht kan worden aan jouw vaders ontvoering.

Ten tweede kan er geen geloof gehecht worden aan de rekruteringspoging van Daesh in de madrasa. Ook hierover leg jij namelijk onlogische en weinig aannemelijke verklaringen af. Allereerst wenst het CGVS aan te stippen dat je op de hoogte was van de aanwezigheid van Daesh in de madrasa. Je verklaart dat één van de leiders van Daesh na elk gebed opstond om jullie te motiveren zich aan te sluiten bij hen. Dit gebeurde in de moskee naast jouw huis. Op de vraag sinds wanneer Daesh aanwezig was in die moskee, vertel je dat ze sinds de eerste dag van hun aanwezigheid in de regio actief waren in diezelfde moskee (NPOII, p.18). Over hun aanwezigheid vertel je tevens dat Daesh ongeveer anderhalf jaar aanwezig was in jouw district, waarna de controle weer werd overgenomen door de Taliban (NPOII, p.6). Je verklaart eveneens dat Daesh openlijk actief was in je district (NPOII, p.7). Dat jij aldus op de hoogte was van het gegeven dat Daesh aanwezig was in de moskee naast jullie huis, en jij tegelijkertijd toch besloot deze moskee te frequenteren, verbaast ten zeerste. Des te meer gezien de leiders van Daesh openlijk aanwezig waren en jullie na elk gebed poogden te rekruteren. Dat ook jouw moeder en andere familieleden jou niet hebben tegengehouden naar deze moskee te gaan gezien de aanwezigheid van Daesh aldaar, tart alle verbeelding. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van je asielrelaas verder.

Voorts verklaar je dat jij een keer verplicht werd mee te gaan met Daesh naar hun madrasa (NPOII, p.14). De eerste dag kreeg je er les: je moest enkele stukken van de koran voorlezen, alsook gaven ze een preek over zelfmoordaanslagen en jihad (NPOII, p.19-20). Op de vraag of Daesh bepaalde argumenten aanhaalde om jullie hiervan te overtuigen, vertel je dat zij veel ervaring hadden en dat ze jullie veel hebben getoond. Je wordt om een concreet voorbeeld gevraagd, waarop jij antwoordt dat ze 'veel informatie' hadden over de islam. Je vervoegt: "Ze vertelden ons dingen, nadat we dat gehoord hadden, wilde je direct op dat moment een zelfmoordaanslag plegen" (NPOII, p.20). Echter concretiseer je op geen enkel moment wat die informatie of die dingen die jullie werd verteld dan precies was. Je kan geen concrete voorbeeld geven en blijft in algemeenheden spreken.

Vervolgens gevraagd hoe jij reageerde op die boodschap van Daesh, antwoord je dat iedereen bang was en iedereen zijn hand diende omhoog te steken, wat jij ook deed (NPOII, p.20). Na de eerste dag keerde je weer naar huis, waarna je al op de tweede en derde dag terugkeerde en training kreeg van Daesh over zelfmoordaanslagen, zo vertel je (NPOII, p.14). De indoctrinatie werd aldus niet geleidelijk aan of gradueel opgevoerd: je kreeg de eerste dag informatie over jihad en zelfmoordaanslagen, waarna je de volgende twee dagen meteen al een training kreeg. Het lijkt wel bijzonder vreemd en zelfs weinig productief om nog niet of nauwelijks geïnctrineerde studenten vrijwel direct op de mogelijkheid van een zelfmoordaanslag te wijzen. Voor het plegen van een zelfmoordaanslag is immers een aanzienlijke dosis overtuiging en toewijding nodig. Het vrijwel onmiddellijk onder de aandacht brengen dat van de studenten een zelfmoordaanslag verwacht wordt, lijkt dan ook wel een weinig aannemelijke aanpak van Daesh te zijn; eerder mag worden verwacht dat zij eerst de jongens zouden overtuigen van hun leer en doelstellingen alvorens ook maar over zelfmoordaanslagen te reppen. Dit lijkt niet meteen de meest adequate methode om aanhangers te ronselen. In verband met de training vertel je dat jij en andere jongens op de grond dienden te gaan liggen, waarna Daeshleden jullie kleine pistolen gaven en jullie toonden hoe te schieten. Wanneer je gevraagd wordt hoe je zo'n pistool dan dient te hanteren, antwoord je dat jullie er zelf niet mee hebben geschoten. Ze leerden jullie alles stap per stap omdat jullie nog jong waren, zo stel je, zodat je op vijftien-, zestien- of zeventienjarige leeftijd alles zou hebben geleerd van hen (NPOII, p.20). Evenzo mag het verbazen dat je zo snel in het rekruteringsprogramma een wapentraining krijgt. Hoewel je aangeeft dat je omwille van jouw jonge leeftijd het pistool niet in handen kreeg, werd je wel op dag twee al uitgelegd hoe dit te hanteren zodat je dat later in de praktijk kon toepassen. Indien waar gebeurd, heeft het weinig zin om een wapentraining te geven zonder dat

het wapen in kwestie kon worden gehanteerd. Dat jullie dan 'later' dan wel met al zo'n wapen zouden kunnen omgaan, raakt kant noch wal. Bovendien, nogmaals wijst het CGVS op de vreemde aanpak van Daesh om jullie meteen te wijzen op het gebruik van wapens en het plegen zelfmoordaanslagen, zonder dat jullie echt koranlessen hadden-gekregen en gedurende enige tijd werden overtuigd en/of geïndoctrineerd van de toch wel extreme ideologie van Daesh. Jij geeft namelijk zelf aan erg bang te zijn geweest (NPOII, p.21). Dat Daesh jullie bovendien naar huis liet gaan met al deze informatie en overigens verwachtten dat jullie zouden terugkeren, ook zonder enige repliek of protest van jullie families, tart alle verbeelding. Daarnaast klinkt het ook weinig aannemelijk dat jij na de eerste dag waarop jij geïnformeerd werd over jihad en zelfmoordaanslagen, jouw moeder niet hebt ingelicht over die gang van zaken in de madrasa. Echter keerde je weer huiswaarts, gezien jij daar niet bleef slapen, en ging je een tweede en een derde dag getrouw terug naar de madrasa van Daesh (NPOII, p.14 & p.19). Pas na de derde dag lichtte jij je moeder in over wat er daar gebeurde (NPOII, p.21). Dat jij tijdens deze dagen je moeder niet hebt verteld over deze plotse ommekeer in je leven, is moeilijk te geloven, en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas.

Ook jouw verklaringen over de reactie van Daesh wanneer jij niet meer opdaagde in de madrasa, blijken weinig aannemelijk. Je vertelt dat twee Daesh-leden naar jullie woning kwamen op zoek naar jou. Jouw moeder vertelde hen een smoes, nl. dat je ziek én niet thuis was, zo verklaar je verder (NPOII, p.14). Dat deze Daesh-leden genoeg namen met die verklaring, zonder minstens de woning te doorzoeken en minstens de verklaringen van jouw moeder te verifiëren, doet de wenkbrauwen fronsen. Bovendien is het wel zeer opmerkelijk dat zij jouw moeder waarschuwden dat als jij de volgende dag niet zou opdagen, ze je zouden doden (NPOII, p.14 & p.22). Indien ze er werkelijk op gebrand waren om jou mee te nemen tegen jouw vrije wil, moge men verwachten dat ze je niet eerst zouden waarschuwen om jou zo de kans te geven om op de vlucht te slaan. Omwille van je onlogische verklaringen dient te worden vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door jou verklaarde aanpak van Daesh om jou te rekruteren. De poging tot rekrutering zelf komt hierdoor ook volledig op de helling te staan.

Concluderend kan geen enkel geloof gehecht worden aan de problemen die jij verklaart te hebben gekend met Daesh.

Ten derde kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die jij zou hebben gekend met de Taliban omwille van vage en onlogische verklaringen. Je verklaart dat de Taliban jouw viseerden omwille van je vaders problemen. De Taliban kwamen aanvankelijk langs je woning op zoek naar jou, echter vertelde je moeder hen dat jij je bij jouw oom bevond, zo stel je (NPO II, p.14). Vervolgens stuurden ze je dreigbrieven met de boodschap dat jij je binnen de vier of vijf dagen diende te presenteren bij hen (NPOII, p.23). Indien de Taliban er werkelijk op gebrand waren om je mee te nemen tegen jouw vrije wil, moge men verwachten dat zij je jouw moeder allereerst niet blindelings zouden geloven; jij was namelijk teruggekeerd naar huis nadat de Taliban het district hadden overgenomen (NPOII, p.22). Dat zij je bovendien niet probeerden te vinden bij jouw oom, hoewel je moeder hen deze informatie gaf, is andermaal een ernstige indicatie dat jouw verhaal niet is gestoeld op de waarheid.

De door jou verklaarde milde en weinig efficiënte aanpak van de Taliban kunnen allerm minst overtuigen. Deze vaststelling gaat eens te meer op voor de dreigbrieven die zij jou hebben gestuurd. Gezien de eerste bedreiging via je moeder niet effectief bleek, moge men eerder verwachten dat ze je dan onmiddellijk rechtstreeks zouden komen opzoeken. Dat ze je bovendien een deadline gaven van vier of vijf dagen (NPOII, p.23), was wel heel meegaand en tart aldus alle verbeelding. Indien ze je werkelijk wilden vatten, ligt het eerder in de lijn der verwachtingen dat ze je niet de kans gaven om te vluchten. Je legt overigens niet het minste begin van bewijs neer betreffende deze dreigbrieven. Je verklaart dat je ze ter plaatse hebt verscheurd en weggegooid, wat evenmin ernstig kan worden genomen (NPOII, p.25).

Uit dit alles dient geconcludeerd te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die jij met de Taliban gekend zou hebben in Afghanistan.

Bijgevolg kan er ook een geloof gehecht worden aan het vervolg van jouw relaas, namelijk de gebeurtenissen die zich volgens jouw verklaringen hebben voorgedaan na je vertrek. Het CGVS wenst hierover echter op te merken dat je vage en weinig aannemelijke verklaringen aflegt: jouw familie is verhuisd naar de woning van je oom nadat er mensen rondom jullie huis liepen, zo stel je (NPOII, p.15 en p.23). Gevraagd of jouw familie nog iets heeft vernomen over de wraakplannen van de familie die gelinkt was aan de Taliban en jou en je vader viseerden, antwoord je dat je moeder hiervan op de hoogte is. Wanneer je gevraagd wordt of je moeder je daar iets over heeft verteld, kan je louter en alleen zeggen dat ze wraak willen nemen op jou. Deze vage verklaringen kunnen niet overtuigen. Men moge verwachten dat je in concreto kan vertellen over de gebeurtenissen die na je vertrek zijn voorgevallen, gezien het jouw verzoek om internationale bescherming betreft en je stelt een vrees te hebben op basis daarvan. Dat je dan over niet meer informatie beschikt, ook zelf niet heeft bevraagd, kan je worden aangerekend.

Het CGVS wijst er ten slotte op dat je in Afghanistan kan rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk. Je moeder, je broers en zus verblijven allen het district Rodat, meer bepaald in het dorp Haydarabad, nl. bij jouw maternale oom Malik (NPOII, p.9). Je verklaart dat je jouw familie voor het laatst hebt gehoord vier maanden geleden via WhatsApp. Gevraagd om welke reden het al even geleden is, stel je dat enkel god dit weet en dat je bezorgd bent (NPOII, 9-10). Echter geef je nergens enige verklaring waaruit blijkt dat jij een poging hebt ondernomen weer contact met hen te zoeken of uit te pluizen waarom je geen contact meer met

hen kan leggen. Bovendien kan er zoals reeds opgemerkt geen weinig geloof gehecht worden aan je verklaringen omtrent de zogenaamde betrokkenheid van jouw vader bij de inval op de Taliban, waardoor niet zomaar kan worden aangenomen dat jouw vader zou zijn vervolgd en verdwenen op de manier waarop jij het beschrijft.

Uit dit alles blijkt dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat je jouw land van oorsprong hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat je bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Het verslag van de klinisch orthopedagoog d.d. 05/07/2022 werd reeds besproken in deze beslissing. De twee medische verslagen van AZ Turnhout d.d. 10/03/2022 en 04/05/2022 verwijzen naar verwondingen die jij hebt opgelopen tijdens een conflict in het opvangcentrum (NPO, p.4-5). Wanneer je hierover wordt bevraagd, blijkt dat dit conflict geen verband houdt met jouw vrees voor terugkeer naar Afghanistan, aldus kan dit de appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De andere medische stukken die jij neerlegt betreffen jouw hoofdpijn. Ze zijn niet in staat om de vastgestelde ongelooftwaardigheid van jouw asielmotieven om te buigen. Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei

2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids situatie_20220505.pdf, EUSA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUSA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUSA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUSA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde

van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Jouw voogd en advocaat verklaren dat jij een IQ van ongeveer 60 hebt, waardoor jij het moeilijker zou hebben dan andere mensen bij terugkeer (NPO, p.26-27). Echter worden hierover geen stukken neergelegd om dit te staven.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in het district Haska Mena (Dehbala) van de provincie Nangarhar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire

levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators,

state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EU_AA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Jouw voogd en advocaat verklaren echter dat jij een IQ van ongeveer 60 hebt, waardoor jij het moeilijker zou hebben dan andere mensen bij een mogelijke terugkeer (NPO, p.26-27). Echter worden in dit verband geen stukken neergelegd om dit te staven. Daarenboven stelde jezelf dat jij in Afghanistan de zorg voor de familie op jou had moeten nemen, wat toch een zekere maturiteit, zin voor verantwoordelijkheid en enige sociale vaardigheden veronderstelt, wat totaal los staat van een louter IQ. Alsook stel je naar de madrasa te zijn geweest in Afghanistan (NPOII, p.8) en heb je een netwerk in Afghanistan. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat jij je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met 48/6, 57/1, § 4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), artikel 10, lid 3, onder b) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij brengt als eerste naar voor dat ze een zeventienjarige niet-begeleide minderjarige is die als vijftienjarige uit haar dorp in Nangarhar is vertrokken in 2020. Dit is nog voor de taliban de macht hebben overgenomen in Afghanistan. Ze is ondertussen bijna twee jaar in België. Ze kampt met verschillende psychische problemen. Uit haar medisch dossier blijkt dat ze last heeft van ernstige en regelmatig terugkerende migraine en dat ze symptomen heeft die wijzen op posttraumatische stressstoornis. Ze geeft aan dat ze ook één à twee keer per maand naar de psycholoog gaat. Ze citeert vervolgens uit een medisch document en stelt dat hieruit blijkt, en dit blijkt volgens haar tevens uit de andere attesten van haar medisch dossier, dat haar psychische problemen ernstig zijn. Ze wijst erop dat zowel haar voogd als haar raadsman op het einde van het persoonlijk onderhoud benadrukt hebben dat ze psychisch erg kwetsbaar is en dat uit onderzoek van het CLB bleek dat ze slechts een IQ van rond de zestig had. Desondanks besloot de commissaris-generaal geen procedurele noden vast te stellen. Volgens de verzoekende partij minimaliseert de verwerende partij haar problemen door aan te halen dat ze op de vraag *“hoe gaat het vandaag met je?”* het antwoord *“het gaat goed vandaag”* gaf. Verderop in de bestreden beslissing meent de commissaris-generaal echter dat ze *“onlogische en vage verklaringen”* afgelegd heeft. De vermeende vaagheid van haar verklaringen en het vermeende gebrek aan logica zijn echter een zeer aannemelijk gevolg van haar psychische problemen en haar posttraumatische stresssyndroom. Ze is van oordeel dat de motivering van de commissaris-generaal niet ernstig is. Ondanks het feit dat specialisten vaststellen dat ze kampt met ernstige psychische problemen meent de commissaris-generaal te kunnen concluderen dat deze problemen die berusten op traumatische ervaring er niet aan in de weg hebben gestaan dat ze het interview op gedegen wijze kon afleggen, om vervolgens te stellen dat haar verklaringen vaag en onlogisch zijn. Ze ziet niet in hoe een *protection officer* zonder enige kennis van zaken over psychische gezondheidsproblemen op basis van één interview dat zagezegd bol staat van de vage en onlogische verklaringen, de vaststellingen van een gespecialiseerd arts zomaar aan de kant kan schuiven. Bij de beoordeling van haar vrees voor vervolging verderop in de beslissing verwijst de commissaris-generaal slechts naar haar stelling met betrekking tot de nood aan bijzondere procedurele noden om dan vast te stellen dat haar gezondheidsproblemen de beoordeling van de commissaris-generaal niet kunnen ombuigen. Hierbij wordt zelfs geen melding gemaakt van haar psychische problemen. Zelfs wanneer de commissaris-generaal van oordeel is dat er geen bijzondere procedurele noden zijn omdat ze verklaarde dat *“het goed gaat”* met haar en zagezegd voldoende capabel was om op de vragen van de commissaris-generaal te beantwoorden, brengt dit niet met zich mee dat de ernstige psychische problemen kunnen geminimaliseerd worden en volledig buiten beschouwing gelaten kunnen worden bij de inschatting van het risico op vervolging dat ze loopt in Afghanistan. Volgens haar houdt de commissaris-generaal geen enkele rekening met de mogelijke gevolgen van deze psychische problemen bij een terugkeer naar Afghanistan en de impact dat deze problemen hebben om het spel mee te kunnen spelen in het kader van een risico op vervolging wegens een toegeschreven verwestering. Haar psychische kwetsbaarheid en minderjarigheid vormen, naast haar verklaringen over de feiten die aanleiding gaven tot haar vertrek, de lens waar haar nood aan internationale bescherming door bekeken moet worden. Ze stelt tevens dat het belang van het kind een bijzondere plaats inneemt. Echter gaat in de bestreden beslissing de commissaris-generaal nergens over tot een concrete afweging van de verschillende belangen die op het spel staan. Ze verwijst vervolgens naar verschillende arresten, rapporten en wets- en verdragsteksten om haar stelling te onderbouwen.

Ze brengt naar voor dat de verschillende problemen waarmee de verzoekende partij kampt een impact hebben op haar capaciteiten om het spel mee te spelen en zich te houden aan wat de taliban van haar verwacht. Haar psychische problematiek maakt haar dan ook nog eens extra kwetsbaar voor geweld. Daarbovenop worden personen met mentale gezondheidsproblemen in Afghanistan vaak gestigmatiseerd. Ze stelt dat de commissaris-generaal meent dat voor een zeventienjarige Afgaanse minderjarige de psychische problematiek geen reële rol speelt op het vlak van kwetsbaarheid en vatbaarheid voor ernstig geweld in geval van terugkeer naar Afghanistan en gaat hier volledig voorbij aan de beoordeling van haar vrees voor vervolging. De vraag naar de impact van haar kwetsbaarheid bij terugkeer, de impact die geweld in Afghanistan op haar zou hebben en of deze impact groter is omwille van haar geestelijke gezondheidsproblematiek en het effect van stigmatisering omwille van haar psychische problemen, werd niet gesteld, noch onderzocht. De focus op haar geloofwaardigheid met betrekking tot haar verklaringen over de feiten die aanleiding gaven tot haar vlucht, volstaat absoluut niet vanuit het oogpunt 'hoger belang van het kind' en vanuit het oogpunt van haar ernstige psychologische problemen. Ze stelt dat de commissaris-generaal net de verantwoordelijkheid heeft om haar als kind en als persoon met psychologische problemen te identificeren en na te gaan wat de impact van een terugkeer op haar zou zijn, en of deze

volstaat om te spreken van een risico op ernstige schade of vervolging. Ze meent het recht te hebben om geïdentificeerd te worden als een persoon met een handicap en dat er op de asielinstanties de plicht rust om haar handicap te erkennen en naar behoren te identificeren, evenals de behoeften en kwetsbaarheden die daarmee gepaard gaan. Zowel het trauma als de impact op haar gedrag, hebben een impact op haar mogelijkheid om zich aan te passen aan de gedragsregels die de taliban opleggen, haar vermogen om wenselijk gedrag te vertonen bij controles van haar identiteit door de taliban. Gelet op haar beperkingen is het voor haar onmogelijk om langdurig veilig te blijven in Afghanistan. Ze zal onthaald worden op scepsis en haar gedragingen en emoties zullen onder de loep gelegd worden, terwijl ze net bijzonder slecht is in deze gedragingen en emoties onder controle te houden. De kans is zeer reëel dat ze zal afgestraft worden voor gedragingen en emoties die voortvloeien uit een ernstige emotionele beperking. Terwijl ze als persoon die met een beperking kampt net bescherming nodig heeft tegen een terugkeer naar plaatsen waar ze de nodige zorg en begeleiding niet kan krijgen. Ze zal gepercipieerd worden als terugkeerder uit Europa terwijl haar problematiek vooral voortvloeit uit haar ontwikkeling en beperkingen. De commissaris-generaal blijft volgens haar in gebreke om dit te doen en maakt geen correcte identificatie van haar als kind en als persoon met een psychologische problematiek en de impact van een terugkeer op haar veiligheid en integriteit in het licht van de bepalingen van internationale bescherming.

2.3. De verzoekende partij merkt vervolgens op dat ze op het moment van de gebeurtenissen slechts vijftien jaar oud was. Ze meent dat van haar als vijftienjarige niet kan worden verwacht dat ze destijds correct inschatte wat de risico's van het bezoeken van de madrassa ondanks aanwezigheid van daesh was. Er moet hierbij tevens vastgesteld worden dat zij en haar familie voor een haast onmogelijke keuze werden gesteld. Enerzijds brengt het gehoorzamen aan de eisen van daesh het risico op rekrutering mee en daarbij het risico om zelfmoordaanslagen te moeten plegen voor deze extremistische groepering. Anderzijds zou een gebrek aan gehoorzaamheid aan de eisen van daesh of een afwijking van het verwachtingspersoon van daesh grote risico's met zich meebrengen. Ze verklaarde ook dat daesh na haar afwezigheid in de madrassa haar moeder waarschuwde dat ze gedood zou worden indien ze niet zou opdagen de volgende dag. Zij en haar familie hadden bijgevolg te kiezen tussen twee opties die beide grote risico's met zich meebrachten. De commissaris-generaal meent dat het niet aannemelijk is dat ze uiteindelijk voor de optie kozen om haar naar de madrassa te laten gaan. De verzoekende partij meent dat deze keuze niet zo onaannemelijk is. De keuze om haar naar de madrassa te sturen was namelijk de keuze die het directe gevaar nog even uitstelde. Ze meent dat het bovendien volstrekt aannemelijk is dat zij en haar familie, geplaatst voor deze onmogelijke keuze, zichzelf ervan probeerden te overtuigen dat het alles wel zo'n vaart niet zou lopen in de madrassa. Er werd namelijk eveneens gerekruteerd voor andere doeleinden, zoals logistieke taken. Tot slot was de keuze om haar naar de madrassa te sturen ook conform de lokale gewoonten en het lokale verwachtingspatroon, waardoor deze keuze een gevoel van veiligheid met zich meebracht. Ze zou dan namelijk in hetzelfde schuitje zitten als haar leeftijdsgenoten uit het dorp in plaats van als enige af te wijken van hetgeen verwacht wordt van jongens van haar leeftijd. Voor zover de commissaris-generaal zou opwerpen dat ze, geplaatst voor deze onmogelijke keuze, dan had kunnen besluiten om ineens te vertrekken uit Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat een dergelijk vertrek vaak enkel als een *last resort* wordt gebruikt wanneer het gevaar werkelijk imminent wordt en ook op die manier gepercipieerd wordt door diegenen die gevaar lopen. De keuze van haar en haar familie om haar naar de madrassa te sturen was bijgevolg niet zo onlogisch of onaannemelijk als de commissaris-generaal laat uitschijnen. Zeker gezien in situaties van stress en bijzonder moeilijke keuzes niets steeds het meest rationele pad wordt gevolgd.

2.4. De commissaris-generaal motiveert dat ze niet concretiseert welke informatie daesh aan haar vertelde. Ze wil hierbij opmerken dat ze kampt met, of minstens symptomen heeft die wijzen op, een posttraumatisch stresssyndroom. Ze verwijst vervolgens naar de symptomen van deze aandoening en stelt dat het bijgevolg begrijpelijk is dat ze de herinneringen die voor haar veel stress veroorzaken naar de achtergrond probeert te plaatsen en te verdringen waardoor ze op dit moment in haar leven de gebeurtenissen niet meer bijzonder concreet kan omschrijven. De commissaris-generaal laat echter na om haar psychische problemen op ernstige wijze in rekening te brengen waardoor zij ook volledig voorbij gaat aan de gevolgen en symptomen van PTSS. Ze meent dat het niet ernstig is haar psychische problemen te negeren en vervolgens de logische gevolgen van die problemen te verwijten.

2.5. Ze stelt verder dat de commissaris-generaal een aantal veronderstellingen naar voor brengt over wat aannemelijk gedrag is vanwege daesh. De commissaris-generaal maakt hierbij geen referentie naar landeninformatie waaruit de onwaarschijnlijkheid van dit gedrag zou blijken. De commissaris-generaal stelt dat het weinig productief lijkt om nog niet of nauwelijks geïndoctrineerde jongens op de mogelijkheid van een zelfmoordaanslag te wijzen. Uit het gebruik van het woord 'lijkt' blijkt reeds dat de commissaris-generaal louter een veronderstelling maakt die slechts gebaseerd is op zijn buikgevoel. Er kunnen gegronde redenen zijn waarom daesh op dat moment overging tot een snelle manier van werken. Ze verklaarde tijdens haar gehoor dat haar regio op dat moment betwist gebied was tussen de taliban, daesh en de overheid. In deze context is een snelle rekruteringswijze bijgevolg allesbehalve onlogisch. Een gestage en geleidelijke rekruteringspoging zou namelijk het risico met zich meebrengen dat de jongens uiteindelijk in het kamp van de taliban terecht zouden komen.

2.6. Ze voert aan dat de commissaris-generaal stelt dat ze wapentraining kreeg zonder dat ze aangeleerd kreeg een wapen effectief te hanteren. Ze meent echter dat de commissaris-generaal de verklaringen van de verzoekende partij verkeerd interpreteert. Hij gaat er verkeerdelijk vanuit dat ze geen wapen in handen kreeg. Ze kreeg echter wel een wapen in handen, alleen waren deze niet geladen. De veronderstelling van de commissaris-generaal dat ze geen wapen in handen kreeg is bijgevolg nergens op gebaseerd. Ze verklaarde duidelijk dat ze hen kleine pistolen gaven. Indien zij nog bijkomende vragen had over de manier waarop de wapentraining verliep, had zij deze gerust kunnen stellen. Zij liet dit echter na om vervolgens zaken te lezen in haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud die er niet staan.

2.7. De commissaris-generaal stelt volgens de verzoekende partij dat het alle verbeelding tart dat daesh haar en haar medestudenten terug naar huis lieten gaan nadat zij op de madrassa geïndoctrineerd werden en wapentraining kregen, gezien ze op die manier de kans kregen om 's anderendaags niet terug te keren. Ten eerste hanteert de commissaris-generaal hier een tegenstrijdige motivering. Enerzijds stelt ze dat de rekruteringspoging in haar geval niet geleidelijk of gradueel verliep en aldus te snel verliep, anderzijds stelt ze dat het niet logisch is dat daesh haar naar huis liet gaan en haar dus niet vasthield op de madrassa gezien de informatie en training die ze al had gekregen. Dat laatste veronderstelt namelijk een snelle en gezien de vasthouding, zelfs gedwongen rekrutering. Ten tweede moet rekening gehouden worden met de angstcultuur die daesh aan de bevolking uit de regio oplegde. De lokale bevolking was perfect op de hoogte van de mogelijke gevolgen van het niet-gehoorzamen aan de eisen van daesh waardoor daesh ervan uit kon gaan dat de meeste jongens in elk geval uit angst zouden terugkeren naar de madrassa. Het is volgens haar volstrekt begrijpelijk dat ze volledig overdonderd was door hetgeen er aan het gebeuren was en aldus niet wist of ze thuis kon vertellen wat er gebeurd was en aanvankelijk besloot af te wachten om aan haar moeder te vertellen wat er gaande was. Ook hier gaat de commissaris-generaal volgens de verzoekende partij te kort door de bocht door meteen haar verklaringen als ongeloofwaardig te beschouwen terwijl een open geest en oprechte intentie om haar verklaringen in de juiste context te plaatsen zouden leiden tot de conclusie dat haar verklaringen wel degelijk aannemelijk zijn. Tot slot wil ze nog opmerken dat ze rekening houdend met haar psychische problemen, vrij gedetailleerde verklaringen gaf over de rekruteringspogingen van daesh. Ze citeert vervolgens de notities van het persoonlijk onderhoud. Ze meent dat hieruit blijkt dat ze gedetailleerde info kon geven over de rekruteringspoging door daesh, zeker gezien haar lage leeftijd, PTSS en IQ van 60. Ze verwijst vervolgens naar algemene landeninformatie over de rekruteringspogingen door daesh. Volgens haar is daesh nog steeds aanwezig in haar regio van herkomst waardoor het risico op vervolgings- of vergeldingsacties reëel is.

2.8. Ze verwijst vervolgens naar verschillende rapporten en arresten waarmee ze wil aantonen dat de commissaris-generaal de samenwerkingsplicht en onderzoeksplicht schendt door de risico's niet samen met haar na te gaan in termen die ze zelf ook kan begrijpen.

2.9. De verzoekende partij legt uit dat om te beoordelen wat de voorzienbare gevolgen zijn van een terugkeer of verwijdering naar Afghanistan de algemene situatie dient onderzocht te worden in het licht van haar persoonlijke omstandigheden. In het huidige geval van Afghanistan stoten we echter op een algemeen gebrek aan informatie over de mensenrechtensituatie dat voortvloeit uit censuur door de taliban, angst om bestraft te worden, de intimidatie van slachtoffers door de taliban, geweld tegen getuigen en een focus die zich voornamelijk tot Kabul beperkt. Pijnpunt hierbij is dat er geen zicht is op wat de precieze regelgeving is die de taliban de bevolking oplegt. Daarnaast zijn er nog geen afgewezen asielzoekers die uit het Westen terugkeren sinds de val van de regering en is er nog steeds geen actuele informatie over de risico's voor dergelijke terugkeerders vanuit het westen. De bronnen die wel beschikbaar zijn kampen met ernstige problemen qua betrouwbaarheid en representativiteit en worden gebrekkig en onvolledig gelezen. Om bovenstaande beweringen te onderbouwen verwijst ze naar en citeert ze uit verschillende rapporten.

2.10. De verzoekende partij stelt dat er risico's zijn voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker. Ze verwijst hierbij naar verschillende rapporten en arresten. Ze brengt verder naar voor dat de commissaris-generaal heel concreet en nauwkeurig dient te onderzoeken hoe ze geïdentificeerd zal worden in functie van haar terugkeer en welke risico's ze daarbij loopt, hoe ze ontvangen zal worden op de luchthaven van Kabul, aan welke controles ze zal worden onderworpen en welke documenten ze bij zich zal hebben. De commissaris-generaal dient daarbij concreet rekening te houden met het feit dat ze als terugkeerder uit Europa identificeerbaar is, dat ze ondervraagd zal worden over haar doen en laten en dat er zal gevraagd worden of ze hier om internationale bescherming verzocht heeft, dat ze hier op zeer jonge leeftijd is toegekomen en nooit onder talibanbewind geleefd heeft.

Ze legt uit dat ze een verhoogd risico loopt op vervolging bij een terugkeer naar haar regio van herkomst. Ze voert hiervoor aan dat ze afkomstig is van een ruraal gebied in de provincie Nangarhar. Ze verliet op vijftienjarige leeftijd Afghanistan en verblijft sindsdien in België. Ze heeft hier haar vormende jaren doorgebracht. Ze heeft geen voeling met het talibanregime aangezien ze voor de machtsovername gevlucht is. Ze is psychisch erg kwetsbaar en heeft slechts een IQ van rond de zestig. Dit verkleint haar

mogelijkheden om het spel mee te spelen. Ze behoort tot de Shinwari-stam en ze heeft zich al dan niet bewust aangepast aan de hier geldende normen en waarden. Dit veronderstelt een vervreemding van de waarden en normen die ze kende in Afghanistan, laat staan dat ze die van het huidige talibanregime zou kennen. Hoewel haar parcours in België niet zonder obstakels verliep gezien haar psychische problemen en verstandelijke beperkingen, heeft ze ondertussen de Nederlandse taal onder de knie gekregen. Tijdens haar gehoor gaf ze aan dat ze al wat kan lezen en schrijven in het Nederlands. Ze kan zelfs het verschil reeds horen tussen een Kempisch en een Antwerps accent. Ze gaat naar het Okan-onderwijs. Door haar jarenlange afwezigheid en beperkte contact met haar familie in haar regio van herkomst, is het voor haar moeilijk om in te schatten in welke mate ze is uiteen gegroeid met het milieu dat ze kende in Afghanistan. Ze schetst ook een beeld van het leven onder talibanbewind. Ze verwijst hierbij naar en citeert uit verschillende rapporten.

2.11. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten, arresten en nieuwsartikels waarmee ze een beeld wil schetsen van de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Volgens haar blijkt uit deze documenten dat de taliban door hun handelen en nalaten wel overwegend aan de oorzaak van de humanitaire situatie liggen. Dit is zeker het geval wanneer men ook de gedragingen van buitenlandse regeringen en internationale instellingen mee in overweging neemt.

2.12. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie conform artikel 48/3 en artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, haar de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen en in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen als de Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over haar beschermingsstatuut.

2.13. Aan het verzoekschrift van de verzoekende partij worden volgende stukken toegevoegd:

- briefwisseling met Buitenlandse zaken over de Afghaanse ambassade;
- attest van de Afghaanse ambassade;
- standpunt buitenlandse zaken over hervatte afgifte van paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel;
- UNHCR, "*International Protection needs of people fleeing Afghanistan, november 2022*", Intervisie Nansen, 17 november 2022;
- medisch dossier van de verzoekende partij.

2.14. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), "*Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems : Full Report*", May 2013;
- EUAA, "*Afghanistan Recruitment by armed groups*", September 2016;
- UNHCR, "*Handboek inzake de procedures en criteria voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus en richtlijnen inzake internationale bescherming op grond van het verdrag van 1951 en het protocol betreffende de status van vluchtelingen*", UN Doc HCR/1P/4/ENG/REV.3 (1979, heruitgave 2019);
- "*Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*", 16 December 1998;
- UNHCR, "*Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems*", mei 2013;
- Nansen Note 3-22, "*Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*", oktober 2022;
- Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), "*Researching Country of Origin Information: Training Manual*" (ACCORD training manual) (November 2013);
- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*" (februari 2022);
- EASO, "*Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note*" (april 2022);
- EASO, "*Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report*" (januari 2022);
- EUAA – European Union Agency for Asylum (formerly: European Asylum Support Office, EASO): "*Afghanistan - Targeting of individuals*", August 2022;
- ACLED, "*ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan*", februari 2022;
- "*Will the Taliban restrict internet access in Afghanistan? | Asia | An in-depth look at news from across the continent*" | DW | 30.08.2021;
- ACLED, "*ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan*", februari 2022;
- R. SUNDBERG en E. MELANDER, 2013, "*Introducing the UCDP Georeferenced Event Dataset*", Journal of Peace Research, vol. 50, no.4;
- EUAA, "*Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report*", augustus 2022;
- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*" (februari 2022);

- UNAMA, “*Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021- 15 juni 2022*”, juli 2022;
- Amnesty International, “*The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise*”, augustus 2022;
- AI – Amnesty International: “*The Rule of Taliban: A year of violence, impunity and false promises*” [ASA 11/5914/2022], August 2022;
- Vogelaar, Femke: “*Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs*”, 2020;
- Nansen Note 2-22, “*Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers*”, 23 juni 2022;
- A. Siddique, “*The Azadi Briefing: Afghan Journalists Face 'Terrifying' Conditions Under Taliban Rule, Radio Free Europe / Radio Liberty*”;
- Report of the Secretary-General, “*The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*”, 15 juni 2022;
- Report of the Secretary-General, “*The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*”, 7 december 2022;
- Thomas Ruttig, “*Rule of the Taliban, p. 21, tijdens de 'Afghanistan conference*”, The Human Rights Situation after August 2021;
- US State Department, “*2022 Country Report on Human Rights Practices: Afghanistan*”, 20 maart 2023;
- Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, maart 2022;
- Danish Immigration Service, “*COI-report Afghanistan Taliban's impact on the population*”, juni 2022;
- Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), “*Researching Country of Origin Information: Training Manual (ACCORD training manual)*”, (November 2013);
- High Commissioner for Refugees (UNHCR), “*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)*”, February 2023;
- Vera-Larucea, C. and Malm Lindberg, H., “*Return to Afghanistan: The perils of returning to unstable and insecure countries*”, Migration Policy Practice, Vol. XI, No. 4, December 2021 – April 2022;
- Vera-Larucea, C. and Malm Lindberg, H., “*Those who were sent back, return and reintegration of rejected asylum seekers to Afghanistan and Iraq*”, oktober 2021;
- Danish Immigration Service, “*COI report Afghanistan Taliban's impact on the population*”, juni 2022;
- AP, “*Taliban official wanted by U.S. makes rare public appearance*”, 5 March 2022;
- Ayman al-Zawahiri: “*Shock in Kabul as US kills al-Qaeda leader*” - BBC News;
- ISW, “*SALAFI-JIHADI MOVEMENT WEEKLY UPDATE*”, MAY 4, 2023;
- BBC, “*Afghanistan: Who's who in the Taliban leadership*”, 7 september 2021;
- TOLONews, “*Islamic Emirate Leader Issues Message for Eid*”, 29 April 2022;
- TOLONews, “*Mullah Hanafi Calls for Unity Among Afghans*”, 26 April 2022;
- UNHCR, “*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*” (februari 2022);
- The Washington Institute, “*Navigating Influence in Afghanistan: the Cases of Qatar and Pakistan*”, 26 oktober 2021;
- The Washington Post, “*Taliban takeover propels tiny Qatar into outsized role in Afghanistan*”, 31 augustus 2021;
- M. MAES en A. WIJNANTS, “*Het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie: een nieuwe speler in het vreemdelingenrecht*”, T. Vreemd, 2016;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), “*UNHCR Position on Returns to Afghanistan*”, August 2021;
- UN Security Council: “*Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]*”, 26 May 2022;
- EASO: “*Afghanistan Country Focus - Country of Origin Information Report*”, January 2022;
- Europees Parlement, “*Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan*”, 2021/2877;
- UN Security Council: “*Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]*”, 26 May 2022;
- EUAA, “*COI Query, Afghanistan, Afghan nationals perceived as 'Westernised'*”;
- UNHCR, “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*”, 30 August 2018;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), “*Afghanistan: Compilation of Country of Origin Information (COI) Relevant for Assessing the Availability of an Internal Flight, Relocation or Protection Alternative (IFA/IRA/IPA) to Kabul*”, December 2019;

- Friederike Stahlmann, *“Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans”*, Diakonie Deutschland, juni 2021;
- OSAR, *“Afghanistan: Profils à risque | Mise à jour de l’analyse-pays de l’OSAR”*, 31 oktober 2021;
- UK Home Office, *“Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban”*, februari 2022;

- EUAA, *“Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”*, augustus 2022;
- Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, *“Situation of Human Rights in Afghanistan”*, 28 februari 2022;
- UK Country Policy and information note, *“security situation Afghanistan”*, februari 2022;
- Amnesty International, *“The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise”*, augustus 2022;
- Freedom House, *“A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders”*, januari 2023;
- EUAA, *“Country Guidance Afghanistan”*: January 2023;
- Asylos, *“Afghanistan: Situation of young male ‘Westernised’ returnees to Kabul”*, augustus 2017;
- RoshniKapur, *“The Persistent ISKP Threat to Afghanistan: On China’s Doorstep MEI@75”*, (6 januari 2022);
- EASO, *“Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report”* (januari2022);
- Human Rights Watch, *“Afghanistan: Taliban execute, ‘dissappear’ alleged militants”*, 7 juli 2022;
- EUAA, *“Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report”*, augustus 2022;
- UNHCR, *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan”*, 30 August 2018;
- Human Rights Watch, *“You have no right to complain: education, social restrictions, and Justice in Taliban-held Afghanistan”*;
- UNHCR, *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan”*, 30 August 2018;
- EASO, *“Country of Origin Information Report, Afghanistan Individuals targeted under societal and legal norms”*, European Asylum Support Office, December 2017;
- UNAMA, *“Afghanistan. Protection of civilians in armed conflict. Annual report 2018”*, februari 2019;
- EASO – European Asylum Support Office: *“Country Guidance: Afghanistan; Guidance note and common analysis”*, juni 2019;
- ODI, *“Life under the Taliban shadow government, Research reports and studies”*, juni 2018;
- Danish Refugee Council, *“Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021”*, 28 November 2022;
- EASO, *“Afghanistan: criminal law, customary justice and informal dispute resolution”*, juli 2020;
- EASO, *“Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report”*, januari 2022;
- The New York Times, *“Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist”*, 17 augustus 2021;
- Danish Immigration Service, *“Afghanistan: recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals”*, september 2021;
- The Guardian, *“Taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI”*, 7 september 2021;
- Europees Parlement, *“Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan”*, 2021/2877;
- Human Rights Watch, *“Afghanistan: Taliban ‘Vice’ Handbook Abusive”*, 29 oktober 2021;
- ASO, *“Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report”*, januari 2022;
- EUAA – *“European Union Agency for Asylum (formerly: European Asylum Support Office, EASO): Afghanistan - Targeting of individuals”*, August 2022;
- AP News, *“Taliban Official: Strict punishment, executions will return”*, 23 september 2021;
- R. BENNETT, *“Statement by the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights, Richard Bennett, following his visit to Afghanistan from May 15-26”*, 2022;
- UNAMA, *“Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021- 15 june 2022”*, juli 2022;
- FDD’s LONG WAR JOURNAL, *“Taliban’s government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees”*, 8 september 2021;
- COUNCIL IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 263/2012 of 23 March 2012 implementing Article 11(1) of Regulation (EU) No 753/2011 *“concerning restrictive measures directed against certain individuals, groups, undertakings and entities in view of the situation in Afghanistan”*;
- Council Regulation (EC) No 881/2002 of 27 May 2002 *“imposing certain specific restrictive measures directed against certain persons and entities associated with Usama bin Laden, the Al-Qaida network and the Taliban, and repealing Council Regulation (EC) No 467/2001 prohibiting the export of certain goods and services to Afghanistan, strengthening the flight ban and extending the freeze of funds and other financial resources in respect of the Taliban of Afghanistan”*;
- FINANCIAL TIMES, *“Afghanistan’s Young Talibs: ‘No compromise with the enemy of our martyrs’ – Hardline views of the new generation run contrary to image leaders of the movement hope to portray”*, 18 september 2021;

- The Guardian, “Afghanistan Supreme leader orders full implementation of sharia law Taliban”, 14 november 2022;
- BBC World, Afghanistan: “Taliban ban women from universities amid condemnation”, 21 december 2022;
- Aamaj News, “Occupiers westernized the mind-set of our young generation in past 20 years: Hanafi”, 31 juli 2022;
- Vice News, “Senior Taliban Minister Brags About Record Number of Suicide Attacks”, 23 februari 2022;
- ISW, “SALAFI-JIHADI MOVEMENT WEEKLY UPDATE, MAY 4”, 2023;
- ACAPS, “Taliban directives and decrees affecting human rights and humanitarian actors”, April 2023;
- UNAMA, “Corporal Punishment and the Death Penalty in Afghanistan”, May 2023;
- Afghan Analyst Network, “Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan”, 8 mei 2023;
- UNHCR, “Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims”, 16 december 1998;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), “UNHCR intervention before the Supreme Court of the United States in the case of Immigration and Naturalization Service v. Cardoza-Fonseca”, 14 July 1986;
- HUMAN RIGHTS Watch, “Afghanistan, Economic Roots of the Humanitarian Crisis”, 1 maart 2022;
- EASO, “Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report” (januari 2022);
- Human Rights Watch, “Biden Seeks to Seize Afghanistan’s Assets”, 11 februari 2022;
- TOLONews, “Karzai Calls on Biden to Revers Decision on Afghan Funds”, 13 februari 2022;
- Pahjwok Afghan News, “All frozen assets in US belong to Afghans: Karzai”, 13 februari 2022;
- TOLONews, “UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP”, 4 februari 2022;
- Pahjwok Afghan News, “US, European envoys discuss rights, humanitarian situation with Taliban”, 28 januari 2022;
- UNAMA, “Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council”, 2 maart 2022;
- TOLONews, “Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized”, 19 maart 2022;
- TOLONews, “250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul”, 5 maart 2022;
- Pahjwok Afghan News, “IEA’s half year: Achievements, opportunities and challenges”, 17 februari 2022;
- Pajjhok Afghan News, “Blinken to Taliban: Reform policies for recognition”, 2 januari 2022;
- Pajjhok Afghan News, “Russia wants Taliban to keep promises for recognition”, 1 januari 2022;
- Foreign Policy, “World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact”, 1 april 2022;
- AL JAZEERA, “Taliban orders Afghan women to cover their faces in public”, 7 mei 2022;
- BBC, “Taliban to force Afghan women to wear face veil”, 7 mei 2022;
- AL JAZEERA, “Afghan women deplore Taliban’s new order to cover faces in public”, 8 mei 2022;
- Danish Refugee Council, “Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021”, 28 November 2022”;
- UNICEF, “Afghanistan Humanitarian Situation Report”, February 2023;
- Joint Statement, “the Special Representatives and Envoys for Afghanistan of Australia, Canada, the European Union, France, Germany, Italy, Norway, Switzerland, the United Kingdom and the United States following their meeting in Paris held February 20”, 2023;
- UNOCHA, “Afghanistan Humanitarian Response Plan 2023”, (March 2023);
- Security Council, “Resolution 1988 (2011), S/RES/1988(2011)”, 17 juni 2011;
- Pajjhok Afghan News, “Iran rules out recognising Taliban govt”, 3 januari 2022;
- Pajjhok Afghan News, “Too early to recognise Taliban govt, says Russia”, 2 februari 2022;
- TOLONews, “West: No US Decision Yet on Recognition”, 1 maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, “Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l’Équipe de surveillance du Comité 1988”, 17 december 2021;
- UN SECURITY COUNCIL, “The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security.” Report of the Secretary-General;
- K. CLARKE, “Bans on women working, then and now: The dilemma’s of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates, Afghan Analyst Network”, April 2023;
- RvV 13 oktober 2022, nr. 278 701;
- L. SCHUSTER en N. MAJIDI, “Deportation Stigma and Re-migration”, *Journal of Ethnic and Migration Studies* 2015;
- Refugee Support Network, “After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan”, april 2016;
- NANSEN, “Nood aan bescherming voor Afghaanse verwesterde vrouw”, 2020.

3. De aanvullende nota’s

3.1. Op 20 november 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar het volgende rapport en er de weblink van vermeldt:

- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023.

3.2. Op 28 november 2023 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarmee zij de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- UNAMA, "TREATMENT OF DETAINEES IN AFGHANISTAN", September 2023;
- UN Algemene Vergadering, "Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett" 11 Oct 2023;
- UNAMA, "Human rights situation in Afghanistan: JULY - SEPTEMBER 2023 UPDATE", oktober 2023;
- Arrest C-151/22 van 21 september 2023 van het Hof van Justitie;
- NANSEN, "NANSEN NOTE 3-23 Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan", 22 november 2023;
- recente rechtpraak van het Hof van Justitie van de EU;
- schoolattesten;
- bewijs van werk;
- foto's op school.

De verzoekende partij wenst hierbij actuele landeninformatie voor te leggen met betrekking tot de situatie in Afghanistan en nog een aantal nieuwe bewijzen voor te leggen met betrekking tot haar leven in België. Zij betoogt dat haar integratie leidt tot een al dan niet bewuste aanpassing aan Westerse waarden, normen en gewoontes, hetgeen vervreemding met zich meebrengt van hetgeen ze in Afghanistan gewoon was en des te meer van hetgeen de taliban oplegt aan de Afghaanse burgers. Ze geeft aan dat ze ondertussen haar Okan-traject met succes afrondde. Ze volgde dit traject op het HVISET in Turnhout, hetgeen deel uitmaakt van het Katholieke scholennet. Hierdoor volgt ze niet enkel het vak Nederlands maar ook Katholieke godsdienst. Ze beschrijft vervolgens de missie en visie van haar school en stelt doordat ze hier les heeft gekregen, ze gedurende een lange tijd werd ondergedompeld in een bad van Katholieke waarden, normen en ideeën. De kans is zeer reëel dat de taliban hier elementen van zullen ontdekken wanneer ze terugkeert naar Afghanistan. Daarnaast werkt ze in België. Volgens haar tonen deze bewijzen aan dat ze haar weg in de Belgische samenleving heeft gevonden. Ze stelt dat ze interageert, ondanks haar psychologische problemen op intensieve wijze met de Belgische maatschappij. Ze zal niet meer kunnen aarden onder een talibanregime. Minstens zal ze door de taliban als verwesterd beschouwd worden omwille van haar al dan niet bewuste aanpassing hier.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.3. De Raad betwist niet dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Zo blijkt er dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in het land voorhanden is. Ook de rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban met verschillende uitdagingen worden geconfronteerd in het verzamelen en controleren van informatie over Afghanistan. Doch blijkt duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven zowel gebruik gemaakt van informatie afkomstig van gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en

rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. Er kan dan ook worden besloten dat er in deze stand van zaken voldoende informatie voorhanden is over de actuele situatie in Afghanistan om over te gaan tot een beoordeling van Afghaanse beschermingsverzoeken. Aldus is de huidige situatie niet vergelijkbaar met de situatie eind 2021 en begin 2022, die het uitgangspunt vormde voor de UNHCR Guidance note van februari 2022.

Dat UNHCR in het kader van een intervisie van Nansen heeft verklaard vast te houden aan haar standpunt van februari 2022 omdat er te weinig informatie voorhanden zou zijn om een duidelijk beeld te krijgen van de situatie in Afghanistan, zoals de verzoekende partij aanvoert, neemt niet weg dat de Raad in zijn beoordeling rekening houdt met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, zoals hierna zal blijken. Het volstaat echter niet dat de verzoekende partij deze pijnpunten nogmaals benadrukt, zonder *in concreto* aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel zou zijn, dit onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen.

In zoverre de verzoekende partij argumenteert dat er meer waarde moet worden gehecht aan de richtlijnen van UNHCR, *in casu* de Guidance note van februari 2022, dan aan de richtlijnen van de EUAA, *in casu* de Country guidance van april 2022, herinnert de Raad eraan dat zowel de richtlijnen van UNHCR en EUAA niet bindend zijn, met dit verschil dat artikel 11, lid 3 van de verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU volgende verplichting inhoudt: "*Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming.*" Tenslotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en EUAA enkel een momentopname betreffen en lidstaten niet ontslaan van hun verplichting om over te gaan tot een *ex nunc*-beoordeling op basis objectieve landeninformatie. Bijgevolg zal de Raad zich laten leiden door de meest recente landeninformatie die ter zijn beschikking wordt gesteld.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat ze nood had aan bijkomstige procedurele noden tijdens haar persoonlijk onderhoud. Ze voert hiervoor aan dat ze minderjarig was ten tijde van dit persoonlijk onderhoud, aan een ernstige en terugkerende vorm van migraine lijdt en symptomen heeft die wijzen op het posttraumatisch stresssyndroom. Ze staaft deze beweringen door verschillende medische documenten neer te leggen bij haar verzoekschrift maar ook bij haar verzoek om internationale bescherming. Ze brengt verder naar voor dat ze in behandeling is bij een psycholoog en dat er bij haar een IQ van ongeveer 60 is vastgesteld.

5.2. Ze wijst er verder in het verzoekschrift en de aanvullende nota op dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens haar verblijf in het Westen en een hieruit vloeiende vrees om ingeval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd te worden beschouwd. Ze voert hiervoor aan dat ze op vijftienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten en op heden zeventien jaar oud is, haar vormende jaren in België te hebben doorgemaakt, onderwijs heeft gevolgd en de Nederlandse taal beheerst. Ze legt ter staving van deze beweringen de volgende documenten neer:

- (i) verschillende schoolattesten;
- (ii) een bewijs van werk;
- (iii) foto's van bij haar op school.

5.3. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart

die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z *tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, X *tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for

Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.4. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De Taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de Taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De Taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-Talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De Taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de Taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de Taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder Taliban sympathisanten en sommige Taliban segmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder Islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de Taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de

ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een geïntegreerde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.5. *In casu* wordt niet betwist dat de verzoekende partij geboren is in 2005. Evenmin wordt betwist dat zij in december 2020 uit het dorp Gurgurai, gelegen in het district Haska Mena van de Afghaanse provincie Nangarhar vertrokken is. Aldus was de verzoekende partij bij haar vertrek uit Afghanistan vijftien jaar oud. Heden is de verzoekende partij meerderjarig, en is zij meer dan 3 jaar afwezig uit Afghanistan.

Hoewel de verzoekende partij voor haar vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft zij ook een belangrijk deel van haar adolescentie, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. De laatste jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Tevens blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij kampt met een ernstige vorm van wederkerende migraine waarvoor ze in behandeling is en zijn er in haar hoofde aanwijzingen dat ze lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom, hetgeen haar kwetsbaar maakt. Voorts wordt niet betwist dat verzoekende partij Pashtou is en afkomstig is uit het dorp Gurgurai, gelegen in het district Haska Mena van de Afghaanse provincie Nangarhar. Uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de Taliban en ISKP (Islamic State Khorosan Province) (COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022)” van 23 september 2022, p. 5). Verder blijkt dat in de provincie Nangarhar, naast de Taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals Tehrik-e Taliban Pakistan, ook ISKP zeer sterk aanwezig is en recent ook het Haqqani-netwerk. ISKP is een transnationale salafistisch-jihadistische groepering die hevig is gekant tegen alles wat westers is en die een sterke aanwezigheid heeft in de oostelijke provincies van Afghanistan, waaronder Nangarhar. De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, in het bijzonder in de stad Jalalabad, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoekende partij (EUAA “Afghanistan: security situation”, augustus 2022, p. 156-162).

Na een grondige lezing van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de commissaris-generaal de verzoekende partij uitgebreid heeft bevestigd over haar vluchtrelaas en gedetailleerde vragen heeft gesteld over de elementen die aanleiding hebben gegeven om haar regio en land van herkomst te verlaten. De verwerende partij tracht tijdens het persoonlijk onderhoud tevens rekening te houden met haar kwetsbaar profiel als minderjarige verzoeker om internationale bescherming. Zo stelt de protection officer aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat ze altijd een pauze mag vragen, water mag gaan halen of kan aangeven of ze even wil rusten (NPO, p.3), vraagt hoe het met haar gaat (NPO, p.4), of er iets is waarin hij de verzoekende partij kan ondersteunen zodat ze zich zo comfortabel mogelijk voelt tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud wordt er ook twee maal een pauze ingelast (NPO, p.13 en p. 21) en vraagt de *protection officer* of de verzoekende partij zich wat heeft kunnen ontspannen tijdens deze pauze (NPO, p.13). Op het einde van het persoonlijk onderhoud vraagt de verwerende partij tevens aan de verzoekende partij of ze alle elementen die ze heeft willen vertellen, heeft kunnen vertellen en of ze de tolk goed begrepen heeft (NPO, p.25). De *protection officer* geeft tevens de advocaat en de voogd van de verzoekende partij de kans om extra opmerkingen te maken bij het verloop van het persoonlijk onderhoud (NPO, p.26-27). De *protection officer* vraagt ook aan de verzoekende partij of ze bij een terugkeer naar Afghanistan problemen zou krijgen omdat ze al een tijdje in België verblijft (NPO, p.24). De verzoekende partij antwoordt dat ze de vraag niet heeft begrepen en antwoordt vervolgens naast de kwestie en koppelt terug naar de reden van haar vlucht uit Afghanistan (NPO, p.24). De commissaris-generaal stelt vervolgens hierover geen vragen meer en komt niet meer terug op de gevolgen van haar verblijf in België bij een terugkeer naar Afghanistan. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat *in casu* niet afdoende werd gepeild naar de wijze waarop de verzoekende partij invulling geeft aan haar leven hier en de mogelijke impact van haar verblijf en activiteiten in België op haar handelingen, gedragingen en overtuigingen alsook de mate waarin haar activiteiten in België ertoe zouden kunnen leiden dat zij door de *de facto*-overheid in Afghanistan dan wel de lokale gemeenschap als verwesterd zal worden beschouwd of als iemand die de sociale, morele of religieuze normen heeft overschreden, daar zij de algemene vraag hieromtrent niet begrepen heeft en de vraag niet opnieuw gesteld werd.

De verzoekende partij is geboren in het jaar 2005. Hoewel de verzoekende partij op heden de meerderjarige leeftijd heeft bereikt, had ze dit nog niet ten tijde van het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal dat heeft plaatsgevonden op 1 maart 2023. De graad van medewerking, bewijslast en verantwoordelijkheid in hoofde van de verzoekende partij moet worden beoordeeld in het licht van haar individuele situatie. De verzoekende partij was zoals reeds hierboven gesteld minderjarig tijdens haar persoonlijk onderhoud en lijdt volgens de door haar neergelegde medische documenten aan een ernstige vorm van wederkerende migraine waarvoor ze in behandeling is. Ook zijn er in haar hoofde aanwijzingen dat ze lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom. Tijdens het persoonlijk onderhoud, in haar verzoekschrift, in haar aanvullende nota en tijdens de terechtzitting stelt ze dat ze slechts een IQ heeft van 60. Deze bewering staft ze echter met geen enkel document hoewel haar voogd tijdens het persoonlijk onderhoud stelt dat dit werd vastgesteld door het CLB. Zonder document, die deze bewering onderbouwt, kan deze bewering echter niet met zekerheid worden vastgesteld. Hoe dan ook van een minderjarige verzoeker om internationale bescherming kan niet dezelfde graad van medewerking en verantwoordelijkheid worden verwacht als van een meerderjarige verzoeker om internationale bescherming. De UNHCR "*Guidelines on international protection no. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*", paragraaf 73, wijzen er terecht op dat voor beschermingsverzoeken van kinderen het nodig kan zijn dat een asielautoriteit een grotere bewijslast op zich neemt, vooral wanneer het een niet-begeleide minderjarige betreft. Dit is dus eveneens van toepassing op de verzoekende partij zeker nu blijkt dat de ten tijde van het persoonlijk onderhoud, toen de verzoekende partij minderjarig was, ook leed aan een ernstige vorm van wederkerende migraine waarvoor ze in behandeling is en er in haar hoofde aanwijzingen zijn dat ze lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal de verzoekende partij meer gedetailleerde en diepgaandere vragen had moeten stellen over haar verblijf in België, de invloed van haar verblijf in België op haar persoon en mentaliteit en de mogelijke gevolgen hiervan bij een mogelijke terugkeer naar Afghanistan, rekening houdend met haar medische situatie.

Ook al liggen er momenteel weinig stukken voor ter ondersteuning van haar beweerde 'verwesterd' profiel, kan er *in casu* echter niet worden voorbijgegaan aan een aantal objectieve elementen die haar zaak kenmerken, met name haar jonge en minderjarige leeftijd bij vertrek, haar afwezigheid van meer dan drie jaar uit Afghanistan en haar langdurig verblijf in België. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de verzoekende partij tijdens haar langdurig verblijf en traject in België in contact is gekomen met waarden, gebruiken en opvattingen, zoals de gelijke behandeling van mannen en vrouwen en het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens haar ontwikkeling als adolescent, een cruciale levensfase waarin jonge mensen vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en opvattingen. De verzoekende partij is aldus in een identiteitsvormende fase van haar leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het talibanregime. Er moet hierbij rekening worden gehouden met het gegeven dat de verzoekende partij Afghanistan in 2020 heeft verlaten, dit is voor de machtsovername door de taliban. De heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, weerspiegelen niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin verzoekende partij is opgegroeid. Deze zijn door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd, ook in de gebieden die reeds voor de machtsovername onder hun controle stonden. Tevens dient haar kwetsbaarheid in overweging te worden genomen. De toekomstgerichte beoordeling die is vereist bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming impliceert dat haar vervolgingsvrees moet worden beoordeeld vanuit de nieuwe (machts)dynamiek die in Afghanistan is ontstaan na de machtsovername. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat zelfs indien de verzoekende partij niet aannemelijk maakt in het verleden te zijn vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan mogelijk wel een gegronde vrees voor vervolging in haren hoofde kan worden aangenomen.

Uit het voorgaande is gebleken dat er voor de verzoekende partij een aantal concrete elementen voorliggen die, hoe summier ook, niettemin minstens een ernstig begin van aanwijzing bevatten dat zij mogelijk onder hogergenoemde risicoprofielen zou kunnen vallen en dat de machtsovername door de taliban een impact zou kunnen hebben op haar persoonlijke situatie die relevant is voor het onderzoek naar haar nood aan internationale bescherming. De Raad is dan ook van oordeel dat een verder onderzoek zich opdringt.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij ter terechtzitting aanvoert, stelt de Raad vast dat in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele elementen aanwezig zijn, en tevens als zodanig door de verzoekende partij worden aangehaald, die risicobepalend kunnen zijn en waarvan moet worden nagegaan of zij voldoende zijn om te besluiten dat voor de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen onder meer omwille van (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland. De verzoekende partij moet daarbij de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van de huidige situatie in Afghanistan waarbij de taliban

functioneren als een *de facto*-regering, deze relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte alsook volledige en *ex nunc*-beoordeling van risicobepalende factoren en een eventuele nood aan internationale bescherming kan plaatshebben, met inachtneming van actuele en objectieve landeninformatie. Het lijkt aangewezen de verzoekende partij hierover meer uitgebreid te horen. De verzoekende partij is immers tot nu toe niet bevraagd over de omstandigheden en invulling van haar leven en verblijf in België, haar houding ten aanzien van het taliban-regime en hun waarden en ideeën in het kader van de machtsovername en de eventuele impact hiervan op een terugkeer naar Afghanistan in het licht van de voormelde actuele objectieve landeninformatie en de daarin geschetste risicoprofielen. Indien nodig kan dit middels een nieuw persoonlijk onderhoud gebeuren nu de terechtzitting van de Raad daarvoor *in casu* niet geschikt is.

Tijdens de terechtzitting verwijst de commissaris-generaal naar de vechtpartij waarin de verzoekende partij betrokken is geraakt als verweer tegen het eventueel aanwezig zijn van elementen van verwestering in haar hoofd. Uit de verklaringen van de voogd blijkt echter duidelijk dat de verzoekende partij werd aangevallen door een andere jongen in het opvangcentrum. Deze andere jongen werd ook veroordeeld. Dit gevecht kan dus geen indicatie geven voor een gebrek aan respect aan of afkeer van de Belgische waarden en normen door de verzoekende partij.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, gezien de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekende partij niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek.

6. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 april 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS

